

● Alig több, mint egy óra kellett a sikerhez

Másodszor is bajnok a Medikémia Szeged

röplabda

Medikémia Szeged-Vasas SC-Tungsram
3:0 (8, 8, 9)

NB I-es férfimérkőzés. Újszegedi Sportcsarnok, 2400 néző. Vezette: ifj. Kiss, Pelikán.

Medikémia Szeged: SCHILDKRAUT, BELIK, MELNICSUK, SZABÓ, PETHEŐ, CSÍKOS. Csere: HULMANN. Edző: NYÁRI SÁNDOR, NUSSER ELEMER.

Vasas SC-Tungsram: GLÓZIK, SMOGULJEV, Jagodics, Dalacu, Lombos, Bánhegyi. Csere: Neizer, Sárk, Györi, Buday, Valics. Edző: Garamvölgyi Mátyás.

A szegediek öltözője a mérkőzés előtti megszokott képet mutatta, a játékosokon az izgalomnak a legkisebb jelét sem lehetett felfedezni. Valamennyien a szokásos módon készültek, a találkozó előtt, az előtűk álló feladatról szinte szót sem ejtettek.

Bő órával a kezdés előtt Nyári Sándor rövid eligazítást tartott. Kérte, játékosai úgy lépjenek pályára, mint ha egy-egy győzelme lenne mindkét csapatnak, ezért aztán legyenek nagyon kemények, „barátságatlanok”, ne bratyizzanak az ellenféllel, erre majd lesz idő a mérkőzés után... Nyomatékkal hívta fel fiai figyelmét az első játszámára, ami ugye Pesten nem jött össze. Itthon ilyesmi nem fordulhat elő, a telt ház előtt nem lehet, nem szabad elkönyveműsködni a pontszerzési lehetőségeket. Többször is elismételte emelte ki a nyitásfogadás fontosságát, emlékeztetve a Fáy utcában történetekre. A továbbiakban az ellenfél játékosait elemezte, külön felhívta a figyelmet azok erejére és gyengéire.

A törzsszurkolók már kora délután megtöltötték a csarnok előterét, s mi másról, mint a mérkőzésről beszélgettek. Véleményük csupán egy dologban, mégpedig abban tért el, hogy hány percig tart majd a biztos medikémiás győzelemmel végződő összecsapás...

I. játszma (16 perc). Schildkraut ásznyitása adta

Az aranyérmes csapat – szerelésétől megfosztva. (Fotó: Gyenes Kálmán)

meg a mérkőzés alaphangját, majd Melnicuk leütésével, hátríthatatlan szegedi nyitásokkal, valamint Csíkos-bombákkal folytatódott a játék. A házigazdák meglepték, valóságos szétzilálással, erre majd lesz idő a mérkőzés után... Nyomatékkal hívta fel fiai figyelmét az első játszámára, ami ugye Pesten nem jött össze. Itthon ilyesmi nem fordulhat elő, a telt ház előtt nem lehet, nem szabad elkönyveműsködni a pontszerzési lehetőségeket. Többször is elismételte emelte ki a nyitásfogadás fontosságát, emlékeztetve a Fáy utcában történetekre. A továbbiakban az ellenfél játékosait elemezte, külön felhívta a figyelmet azok erejére és gyengéire.

II. játszma (29 perc). A vendégek kezdtek jobban (0:3), ám ez nem okozott pánikot a medikémiásoknál, s a rövid „pihenőt” követően bemutaták, ha kell, küzdeni is tudnak. Ez a harcmodor azonban valahogy mégsem jött össze igazán, mert utolérték ugyan ellenfelüket (4:4), de sajnos a játékuk némi kívánnivalót hagyott maga után. Mondogatta is – mit mondogatta, üvöltötte – Nyári Sándor: „Sokkal fiú-

A kispad...

Vannak edzők, akik – babonából, avagy más okból – rendkívül nagy jelentőséget tulajdonítanak annak, hogy melyik oldalon, melyik térfélen ülhetnek a kispadra. Arra a föltétb kellemetlen ülőalkalmatosságra, amiről a mennybe lehet emelkedni, ugyanakkor a pokol tornácára is alászállhat a rajta helyet foglaló...

Közismert, hogy Nyári Sándor, a szegediek mestere és játékosai a hazai mérkőzéseken mindig a zsűriasztaltól jobbra eső térfélen foglalnak helyet. Bevett szokásán az Istennek sem változtatna, eleddig kollegái is beletörődtek konvenciójába. Nem tgy Garamvölgyi Mátyás, a Vasas SC-Tungsram szakvezetője, aki – miután a szerencse neki kedvezett – választhatva volna a kezdés jogát, ám ő inkább a térfél mellett döntött. Tette mindezt azért, hogy borsot törjön kollegája orra alá, tudván, hogy az ilyesmire mennyire „hákli” Nyári Sándor. Amikor megkérdeztem, részéről miért e fogás, bajsza alatt hamiskásan mosolyogva azt mondta: „Babonából, a szerencse ugyanis tgy majd mellénk áll, s meglepetést okozunk!” Persze, mindezt egy pillanatig sem gondolta, gondolhatta komolyan, amit a mérkőzés egésze fényesen – a Nyári-legénységnek aranyosan csillogva – be is bizonyította...

sabban, bikázva játszatok, ez nagyon kevés!” Lett is fogantja hangoskodásának, mert éledezni kezdtek játékosai (8:6). Nehezen születtek a pontok, a csapatok csupán egy-egy forgás erejéig tudták magukhoz ragadni a kezdeményezést. Kárpótlásul bámulatos labdamenetek tették élvezetessé a játékot, s a látnivaló igencsak nagy tetszést váltott ki a nézőseregből. Az „állóháborúnak” a szegediek vetettek véget, és tünteményes megoldásokkal (jó ütemű, átüthetetlen sáncokkal, helyezett és erős leütésekkel) nekiláttak a pontgyártásnak (14:8), majd a harmadik játszalabdával pontot tettek a szett végére.

III. játszma (23 perc). A hatodik forgás után Melnicuk ejtése vetett véget a ponttalanságnak, ám ezután ismét többszöri helyesere

sabban, bikázva játszatok, ez nagyon kevés!” Lett is fogantja hangoskodásának, mert éledezni kezdtek játékosai (8:6). Nehezen születtek a pontok, a csapatok csupán egy-egy forgás erejéig tudták magukhoz ragadni a kezdeményezést. Kárpótlásul bámulatos labdamenetek tették élvezetessé a játékot, s a látnivaló igencsak nagy tetszést váltott ki a nézőseregből. Az „állóháborúnak” a szegediek vetettek véget, és tünteményes megoldásokkal (jó ütemű, átüthetetlen sáncokkal, helyezett és erős leütésekkel) nekiláttak a pontgyártásnak (14:8), majd a harmadik játszalabdával pontot tettek a szett végére.

Amint csillapodott az ünneplési vágy, kezdetét vehette a ceremónia. Az érmekeket – a közönség hatalmas üdvívalgása közepette – Meleghegyi Tamás József, a Magyar Röplabda Szövetség elnöke, Németh Lajos főtitkár és dr. Ványai Éva, Szeged alpolgármestere adta át.

Az ünneplő tömegeből, ha nehezen is, de sikerült az érdekeltekből néhányat „tollvégre” kapni.

Pálmai Antal, a Medikémia Szeged elnöke, a röplabdások főszponzorának elnök-igazgatója: – Nagyon boldog vagyok, csodálatos ez az ünnepe! Az meg még csodálatosabb, hogy megint sikerült megnyernünk a Magyar Kupát és a bajnokságot. Mivel három a magyar igazság, remélem, hogy jövőre is ismételnék.

Dr. Csizsér Előd főorvos: – Nagyon nagy munkát végeztünk, óriási dolognak tartom, hogy megint bajnokok lettünk. Módfel-
tették a költő szavait, amiket tőled hallottam: nem elég a jóra vágni, azért tenni kell, és nem is keveset...

**Nusser Elemér másod-
edző:** – Nincs nálad egy

következt, mígnem Jagodics szervája tréfálta meg Szabókat. Felváltva estek a pontot (3:3), majd beindult a medikémiás henger. Hulmannék, ha kellett, hősiesen, ha a helyzet úgy hozta, káprázatosan röplabdázva araszoltak a bajnoki cím megvédésével felérő 15. pont felé (7:3). Igaz, ezután egy-két hiba – rossz nyitás és fogadás – becsúszott játé-

lankodásokkal magukra hozták ellenfelüket (9:8). Mindezek ellenére a Vasas igazándiból nem tudott olyasmivel előjönni, amivel veszélyeztethette, megakadályozhatta volna a szegediek bajnoki címét eredményező, biztos győzelmet.

Nyári Sándor: – Végte-
lenül boldog vagyok, hogy ismét célba értünk, csinálja utánunk, aki tudja!

Garamvölgyi Mátyás: – Szívvel gratulálok a Medikémia Szegednek újabb bajnoki címéért. A bajnoki évben végzett munkájuk és teljesítményük alapján ezt előre meg lehetett jósolni. Magunkról csak annyit, nagyon sokat kivett belőlünk a kaposváriak elleni öt, általában háromórás mérkőzés. Fejben és fizikailag sem tudunk annyira regenerálódni, hogy méltó ellenfelei lehessünk a szegedieknek, akiket tiszteltünk is, hiszen a kupában és a bajnoki meccsen is mindig kikaptunk tőlük.

Amikor harmadszor is meccslabdához jutottak a szegediek – Szabó szerválhatott – és Neizer feladása után Dalacu a hálóba ütötte a labdát, „elszabadult a pokol”... A közönség előzől-
lőtte a játékteret, a hangszórók szünet nélkül ontották a népszerű sláger, a „Szállj el kismadár...” dala-
maiveit, durrogtak a pezsgősüvegek. A mezezők, csak-
úgy, mint egy éve, a szurkolók gyorsan megfosztották a játékosokat. A díjátadó ünnepségre ugyancsak várni kellett, de a késésért senki sem neheztelt.

Amint csillapodott az ünneplési vágy, kezdetét vehette a ceremónia. Az érmekeket – a közönség hatalmas üdvívalgása közepette – Meleghegyi Tamás József, a Magyar Röplabda Szövetség elnöke, Németh Lajos főtitkár és dr. Ványai Éva, Szeged alpolgármestere adta át.

Az ünneplő tömegeből, ha nehezen is, de sikerült az érdekeltekből néhányat „tollvégre” kapni.

Pálmai Antal, a Medikémia Szeged elnöke, a röplabdások főszponzorának elnök-igazgatója: – Nagyon boldog vagyok, csodálatos ez az ünnepe! Az meg még csodálatosabb, hogy megint sikerült megnyernünk a Magyar Kupát és a bajnokságot. Mivel három a magyar igazság, remélem, hogy jövőre is ismételnék.

Dr. Csizsér Előd főorvos: – Nagyon nagy munkát végeztünk, óriási dolognak tartom, hogy megint bajnokok lettünk. Módfel-
tették a költő szavait, amiket tőled hallottam: nem elég a jóra vágni, azért tenni kell, és nem is keveset...

**Nusser Elemér másod-
edző:** – Nincs nálad egy

üveg hideg sör? A pezsgóból már elég volt, nagyon szomjas és boldog vagyok.

Meleghegyi Tamás József, az MRSZ elnöke: – Amióta elnöke vagyok a szövetségnek, először vagyok röplabdameccsen Szegeden. Roppant tetszik a hangulat, a város erős bázisa a sportágnak. A Medikémia Szeged szellemében és tudásában is igazi csapat, nagyszerű játékosok alkotják. Gratulálok sikerükhöz, bízom benne, hogy a jövő is hasonlóan szép lesz számukra.

Dr. Ványai Éva alpolgármester: – Ez maga a csoda, medikémiás csoda, ami most történt! Képesek voltak a tavalyi kupa- és bajnoki győzelmet megismételni, ami óriási. Megköszönve a fiúknak ezt a dicőségét, amit a városnak hoztak, azt kívánom, hogy a nemzetközi porondon, az Interligában és a BEK-ben is jól szerepeljenek.

Nyári Sándor, a csarnokbeli ünneplés után meghatottan vette kézbe a mikrofont, hogy a lelkes szurkolókhöz szólhasson...

– Egyetlen, rövid gondolatot szeretnék közölni. Nagyon sokat dolgoztunk, s amint látják, megérté. Köszöm, hogy megint eljötték közeink, mert Önök nélkül e „másor” nem jöhetett volna létre... Köszönöm.

A végszót hatalmas üdvívalgás fogadta, s ha lassan is, de kiürült a Sportcsarnok, hogy a fiesta a Széchenyi téren folytatódhasson...

Gyürki Ernő

Edzőmonológ

A medikémiások mesteréről, Nyári Sándorról sugárzott az öröm a mérkőzés után...

„Boldog és elégedett vagyok... Beteljesült, amit reméltem, másodszor is kupagyőztesek és bajnokok lehettünk, mert a szegedi röplabdás fiúk soha nem elégszenek meg a tegnapi sikerrel, a ma eredményével, mindig gondolnak a holnapra is. Elfogadták, amit kértem tőlük, azt, hogy a jó értelemben vett elégedetlenség a fellegekig repíteti az embert. Magukévtették a költő szavait, amiket tőled hallottam: nem elég a jóra vágni, azért tenni kell, és nem is keveset...”

Tavaly úgy gondoltuk, mindent elértünk kiváló kollegáimmal, Nusser Elemérral és Csizsér Előd főorvossal. Aztán rájöttünk, a sportban sincs megállás, hiszen a siker múlandó, de nem megismételhetetlen!

Nem tudok szabadulni a gondolattól, mi lett volna velünk, ha tavaly májusban nem nyújt segítő kezet a Medikémia Rt. Biztos, hogy ellehetetlenülünk, olyan sikerreklőt estünk volna el, de nem csak mi, a város is, amikkel sporttörténelmet írunk. Ezért örök hálával, no meg kiváló eredményekkel tartozunk legfőbb támogatóknak...”

MEDIKÉMIA SZEGED-VASAS

férfi röplabda bajnoki döntő
harmadik mérkőzés
a Telin Tv-ben,
szombat 20.00 óra

Főszponzor: **MEDIKÉMIA**

Moszkvai krt. 30.

Autóhórusz Kft.
WV-, Audi-, Opel-alkatrészek
Szeged, Moszkvai krt. 30.

Kenőanyagdepó,
Szeged, Dorozsmai út 33.
T.: 62/361-855/190, 191

A Délmagyarország mellékletei
Tele-7

Szöreg, Magyar u. 134.
DENTAL STÁDIÓ
Fogászati KFT

MÉREY-JÁRMŰ
Mérey u. 15.

MORTON'S
LÉGI UTAZÁSI IRODA
PETŐFI S. SGT. 7.

EuroSport
Sportáruház, Nagy J. 4.

DUNAFERR CENTER,
Szeged, Dorozsmai út 78.

Nyári mestert, a sikerkovácsot – földobták

MEDIKÉMIA

POSTA BANK
Résztulajdonos: Magyar Posta

Széchenyi tér 17.

WESTEL

Rádió-
telefon
Kft.

SZECOLOR KFT.

VOLÁN TAXI
488-488
SZEGED